

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est p[er]fect[i]o[n]is deificatiue

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

surgum erectis iumentibus alicetdu in directu sicut hominis pfectio: qm p eam maxime suscepit. Eung diligissime sic intedens quid cerneret respondit. Unde dominus qd etia dicitur q illa est pfectio deificatus meus. Unctiones sacrae de hunc deuote, suscipiens psalmos penitentiales cum fratribus vix ad finem ipse copieuit. Et post paululum hora quasi dimidia leniter dormienti simili expiravit. Fuerunt autem vii habet in chronice tota vite iux annos. xxxv. Erat enim anno xvii. cum ordine beati augustini ingressus est. et in monasterio sancti vincenti virginis duobus annis. In monasterio scete crucis domini columbaria noue annis. Postremo in ordinis ne beati francisci decem annos consummavit. et sexta feria obiit die iunij. xiiij. apparente sub anno ante bte aie exiit ut dictum est. Qd utiq in testimonium et approbationem sue precellentes deuotiorum factu esse non ambigimus et in consolatione spirituale que ab ergastulo corporis egrediture. Unde dicit Gregorius. qd aliqui in consolatione egrediuntur ante solem apparere ipse auctor et retributor vite. Et dicitur igitur apparere in beato antonio deuotionis excellencia qd quia ad spiritualis pfectiois ascensum vir sanctus semper seipsum magis ac magis dispositus. Quidam sicut dicit Lassus. sive p. Ratio serenat cor inuidum a vicinis abstrahit a terrenis: sublevat ad celestia: reddit cor capaciter dignius ad spiritualia domini accipiendo. Hec illa. In predictis ergo tribus ad spirituali pfectione dispositius gloriolum patre antoniu imitari certemus: qd nam in his (ut ex dictis p) speciale excellencia gessit qd quam exemplari luce inuidum via salutis illustrans dirigit. tamen copiose sancti tatis radios effundit. ut merito dicere possumus: qm ipse est lux mundi.

Tertia est consideratio pfectiois. qd ficiatur ei maxime in dono sapientiae qd est excellissimum spissantem dominum. Sicut autem dicit doctor subtilis in iij. di. xxviii. Universalis qd in scriptura commendata sapientia charitate includit. Est enim habitur quo sapientia habent illud obiectum qd est in se sapientia. quo s. placet misericordia bonum eius in se. et illo volo mibi. Hec Scotus. Sapientia igitur amor dei ipsius: et superponendo in cognitione et illuminacione intellectus cognitione in qua non simplice sed affectu. Unde solerat sapientia qd sapientia da scientiam. In hac igitur sapientia marie enim per meatus et ferventer desiderabat. et deinde

qd usum bono: vice ipi deo. Propter quod etiam dicitur qd illa est pfectio deificatus meus. qd enim haec homo rotus in deum transferret et transformatus p amorem. Beatus siquidem Antonius spiciale quando plementum in dono sapientiae obtinuit. propter quod recte dici potest lux mundi. Lux in qua non nullum illuminatum est cordum umi inflammat. Huius et de eo dicit potest illud. Io. v. Ille erat lucerna ardens et lucens. et ibidem Sap. xv. Implevit eum deus spiritus sapientie triplex habuit spiritum testimonium. Scdm est zelose predicationis. Tertiu est copiose venerabilis.

Ser. De Ictō Antonio

abundanter haudivit possum dicere de eo quod de Joanne baptista scribitur. Ipse erat lucerna ardens et lucens. qd s̄ amore ardebat interi⁹: et doctrina lucebat extius. Hic aut̄ vir sanctus Anton⁹ h̄ sic excellens diuina sapientia erudit⁹ nō tñ pl̄i pl̄i qd sumcunq; rogar⁹ a fratrib⁹ legere nisi beati Francisci p̄habita volūt̄. Cui beatus Franci⁹ tale in scriptis fert sedisse r̄sisuz. Chrysostomo meo fratre Antonio frater fr̄ ciscus salutē in chio. Placet qd sacra theologia legis fratrib⁹ dūmō h̄t̄ h̄mō studiū sancte deuotōis et oī̄. s̄ studiū nō exiguas: s̄c̄ in regula p̄metitur. Hale. Hes in chronicis. Patz itaq; qd Zelose: mo qd gl̄ ole comedens est beati Antonij sapia a talo lenni doctore: abbatte vicez h̄cellēsi. Ad cui⁹ vtric⁹ sapie plentudinē magis iac magis bauriedā ampliorē eo sp̄ inides capaci⁹ f̄ebat: qd in h̄abilitate p̄funditor erat ps. Sapientia p̄stans p̄nit. Et. Hoc xj. dic dñs L̄bi teor tibi pater dñe cel⁹ et terre qm̄ abs̄ cōdisti hec. s. diuina mysteria. a sapientibus et pr̄lentib⁹. i. ab his qd libip̄is tales vide tur inde subiectes. et reuelasti ea p̄uulis. i. h̄lib⁹ qd p̄uuli sunt in oculis suis: in p̄pria vicez reputatiō.

Secundū est testimonium zelose p̄dicatiōis. i. affectuosa. qd vice fiebat ex feruēti desiderio salutis ait. Qd manifesta ardorē diuini amoris et fratre charitatis: quo ardore monef aliq; ad p̄cū radū alioz salutē et ad repellēciū et c̄repāciū qd h̄mō saluti h̄riak aut honori de⁹ rogar diuino. H̄mō zelo plen⁹ erat helius: qd dicit. ij. Reg. xix. Telo zelat⁹ sū pro p̄no deo: qd dereliquit deū filij isti. Hoc ēt zelo tanq; alter helias plen⁹ fuit b. antom⁹. Unū z potuit dicere cū ps. Tabescere me faciat zel⁹ me⁹: qz o. sunt v. i. p̄mici mei. i. p̄ uersi et inq; qd sunt inimicis dei. et qd p̄ns cu⁹ suslabet iusti. iuxta illō p̄s. Sup inimicos tuos tabescēba. p̄se. odio odo. illos. s. qdū ad culpā et maliciā: qd nō qdū ad gl̄onam. inimici facti sunt mihi. H̄mō aut̄ zelū in h̄to antonio declarat evidenter triplex sue p̄dicatiōis cōditio laudabilis: qd erit⁹ ex eis letiam sue sapie et sp̄ual p̄fectiōis. Prima p̄ditio est p̄fuerāria affectuosa. Autoritas p̄fuerārum p̄cepta officiū sibi inuincit⁹ reddebat et suē magnis loq̄et vel p̄quisit⁹

ctū nō segn̄t exēt studiū sed qdē eternū sibi acēt̄ inuigilauerat iā tūc in laborem insolū p̄ fraterna edificatiōe puerit. Vñ lōge lateq; et ciuitates et castella et ruta et ciuitēs p̄bū vite feruētissime p̄dican. Et litueq; instruc⁹ in oī̄ p̄ diuinitatē audiētū lingul⁹ p̄gruēt̄ appelerat. Mirabā tur in eo virt̄ frati rāta ingenii subtilitatis tamq; luculentā lingue disertitudinē quem in oī̄ audiebat et mro discretiōe pondere p̄ba librante. Prop̄ qd etiā s̄c̄ h̄t̄ i. iohannis setis Franci⁹ eū sūs ep̄um appellerat. Lūg; set rhōme i. Zelio d̄ mādato sū mi pontificis p̄grimiris innūberabilis qd luc p̄p̄ indulgerias et p̄alū p̄uererat p̄l̄ caret erant qd p̄p̄ ibi greci latini: barbari frācigenē: teutonicis clauis et angli et aliis diversarū linguis. Sic sc̄issimū lingua suā ve quondam ap̄lo⁹ mirificauit et oēs qd audiēbant nō sine moē admiratoē ipm̄ clarem telligebat. et audiēbat vnuſq; lingua suā am in qd nat⁹ effigie. et tūc rāardua de sanis eloquīs eructauit et oēs reddidit stupore et admiratiōe suspēpos. p̄p̄ qd papa p̄euiliari nō arcā testamēti eu deinceps vocat⁹ p̄fuerit. Hec in chronicis. Qd̄ p̄p̄ tan̄a p̄dicat̄. Is grāia accepit: idcirco in capo qd vicez reliqz̄ bī. Franci⁹ facia ē trāstat̄. Nō aū felicē ei⁹ trāstū anno ab ei frāt̄ regim̄e p̄plus absolūt. eius generali p̄t̄ rādi libras qdūq; p̄t̄ vellec̄ zedis. p̄t̄ mūq; h̄uiscemodi libras curiū ad out̄ratē paduana direxit. Ubi cū sacro rōpe qd dragesime p̄dicaret: itā desiderio ad eum audiēdū accēla ē vniuersitas populi et turmatim cūctis ad eū. Quālibetq; qdūtianas in eccl̄is ogreter statōnes idicū. Et aut̄ ergo tacōe p̄tinua et molesta qdā na rurali cot̄ pulētia p̄meret. a p̄dicādo tñ et audiēdo cōfessiōes et dādo salutē qdūlia nullo labore guāmīs stercet̄. Potat itaq; cū paulo dī c̄tere illō. Act. xx. Nō facio aiām meā. i. vñ sensitū p̄cōloz̄ qd me. i. qd aiām intellexiū qd est hō infiō et p̄s hois p̄cipitaliorū dūmō p̄lūmē eūlū meū et ministeria p̄bi qd̄ accepti. **D**ecā 2ditio est p̄fuerāria la. Nec em̄ p̄udozenē timore nec amore inordiato aliquēt̄ omittet̄ p̄fate p̄dū care. Hic em̄ in doctrine p̄cūl̄ mirabilis affluens tanto in stūcie libramine singul̄ sua

et cunctos vitatis iaculis seriebat. Sicut
enī dicitur. Forū est ut mors dilectio
Et ardore aut̄ dilectionis loq̄bas teūs An
tonius. ideo etiā mirāda strenuitate magis
torum tyrannici relinquebat. Tantaq; severita
te grādes etiā ḡsonas corripuit ut alij ple
rig; famosi p̄dicatores h̄ audītes ipsi ad u
trepidā viri p̄stantiam trepidarent. et quo
dā pusillanimitatis rubore ḡfusi lōge ab
esse por̄ q̄d adelte volētes 2fulas manu
vel ueste frōtes obduceret. Erat q̄ppe ser
mo ip̄ius ḡtiosus parit̄ z seuer⁹ vt audiēti
bus amore ingereret p̄t̄ et timorē. Legit
aut̄ in ch̄onice q̄ dū sc̄llectib⁹t̄ in synodo
p̄dicaret archiep̄s ad copūtione z lacry
mas z deuotionē hacten⁹ in exortā p̄uoca
ri. Finita aut̄ synodo ei in p̄tē humilit̄ de
ducto p̄scientie vuln⁹ apuit. extūs ī dei
fuitio se studios⁹ occupauit. Ite videz
legis. querat q̄dā potēs h̄ crudelissim⁹ tyra
nus noīe cieclin⁹ de romano pacie et loc⁹
circūstantib⁹ terānizans. Quil cū in princip
pio sue tyranicid⁹ cedē hoīm p̄maginā fer
cisser in neranar p̄cipiens hoc int̄rep̄d⁹ pa
ter antoni⁹ ad eum ḡsonalit̄ ire atteauit.
Quem vidēs his yb̄is aggredis. O inimi
ce dei tyranne leuissime z rabida canis q̄s
q̄ sanguinē ch̄ianoz innoxium effundere
no cestab⁹. ecce maner super te durissima
dei misericordia. m̄ltaq; alia grauia et a
spera sibi dixit. Circūstantes p̄o facellitres
expectabant q̄ iuberet eū (yt solit⁹ erat) tri
cidari: sed ali⁹ factum est oīo disponete.
Ille em̄ ad viri dei yb̄a cōpunct⁹ om̄i ani
mi feritate deposita q̄si agn⁹ mansuet⁹ eff
fectus ad collū cingulo mox appēso coram
viro dei p̄strat⁹ nō sine stupore oīim q̄ ade
ranti: culpā suā dixit: humilis emēda omnē
tuxta ei⁹ b̄nplacitū r̄p̄mit̄s. Postea su
is 2p̄liceb⁹ stupēto dixit. Viri comitatu
nes ne er̄ h̄ miremī. Nā dico q̄ vidi quē
dam fulgorē dei mei ex hui⁹ p̄t̄ vultu. p
cedere q̄ me adeo terruit ut ad ei⁹ visionē
stribile i⁹fundū inferni me subito putarez
demergi. Et extū illū in magna deuotioē
habuit z a malis se retraxit. Lūc⁹ volens

callide expiri rectitudinē viri dei et missis
ei xenū solēnet audīss̄ Antoniū nihil ex eo
recipe volūt̄er dixit. Satote p̄ certo q̄ h̄
dei est. dicat de cetero q̄d ei videbis. Et
dictis pat̄z cōstantia viri dei omnē timorē
bānū excludit̄. s. Jo. iiij. Timor nō est in
charitate. s. p̄fcta charitas foras mit̄atio
re. Tertia Editio ē efficacia fructuosa.
Pot̄ de eo dici q̄d de belis dicitur. Ecce p̄v
Surrexit q̄si ignis z yb̄u illi⁹ q̄si faci. ar.
Tāta q̄pp̄ p̄li multitudiō ad p̄dicatō em
et̄ 2fluebat ut caputates eccliaz excede
ret. Ideo plerūk ad spaciose pratoz loca
se p̄uertit. Int̄ēcebaf aut̄ ab oīb̄ rāto stu
dio dū famul⁹ dei loq̄ref ut in trīginta vel
ampli⁹ hominū milibus vix murmur aut
strepitus audireb⁹. Sedz stationari clausis
rēti venaliū apothecis nihil omnino ven
dere p̄sumebā. donec solutes sermones ad
sua linguli quid p̄redit̄bāt. Ibi vidisses ad
pacē mortales inimicities reformati. Ibi
longa captiuitate detēcos libertati donari.
Ibi rapinas z v̄suras īstituit. Ibi reddi p̄
gnora z debita relaxari. Ibi quicq; consilii
p̄ suorū qualitate criminū requirentes oīo
no se stare viri dei arbitrio promittebant.
Ne ad hocīpm q̄ visionē ammonitos ple
rig; dicebant. Ibi ēqueretbāt publice pec
catrices. Ibi tot diuersi generis peccatores
ad penitentia recurrebant ut vix p̄fessiōib⁹
audiendis sufficeret sacerdotes. Sed z h̄
ad p̄dicatōis ei⁹ efficacia commendandaz
p̄tēndū nō est q̄ vice quadā fr̄ib⁹ ad eas
p̄tulū in p̄uata 2gregat̄ scrūs hic de tūc
lo crucis dulcisq; Ieli passionis suppli
cij dulci modulo p̄dicauit cū beatissim⁹
pater eo rēpō corporaliter adhuc viuus
z in alia regione tūc longi⁹ inde remotus
fē in aere filiis nouo ac stupēdo miraclo p̄/
sentavit tanq; brachij in patibulo crucis
p̄c̄sus. sicut filios crucis signaculo 2sign
do benedicē viri dei Antonij fmonez ap
probauit. Nec solū efficaciā habebat verbi
eius ad morum informationē verūtā cog
gettissimū rationib⁹ queritantes heretico
rum confutabat. Nam et ap̄d Ariminū q̄
p̄les hereticorū ad fidēi veritatem conuer
tit. Inter q̄s z heresiarchā quendā nomis
ne Bonouillū ab annis trīginta eroz̄ p̄
stiferi tenebris obsecratum ad Am̄en verit
atis reduxit et deuotum v̄sc̄ ad mortes

Ber. De sancto Antonio

mādat̄ ecclie stare fecit. In chronicis at le
git q̄ i prib̄ tholosanis cu sc̄tū aduersus
hereticū p̄ficiſſimū de ſalutiferō eucharis-
tie ſacro foriſſime diſputaſſet: ac ipm pe-
ne quietū ad fidē quertifſz. p̄ m̄tra argu-
menta hereti adiecit. Dicitam̄ ipba et
veniam ad facta. Et adiicit. Ego anial
yñ recludā p triduū. q famis iediat cruci-
ab̄o & tu videbit ſi famelcēs aial reuerēti
am hēbit ad ch̄i corp̄ qd̄ ibi aſſer̄. ee ſub
panis ſp̄cie. Lui ſc̄tū aſſenſum p̄buit ſi
ne moza. Die ḡ p̄fixa fit hec uſus pl̄i i pla-
tea latiſſima. A deſt hereti cū ſua catena
educes mulū q̄e fame & uiauerat. San-
ct̄ antoni⁹ ibid celebraſt in qd̄ capella: &
p̄ missam affer̄ corp̄ ch̄i ſcrifſimū. Et
imparoſilic̄ dixit ad mulū. In frute cre-
atoris tui quē in mābi. I idign⁹ teneo p̄
cipio tibi. Cal ye ei reuerēta facias. Inte-
rim hereti mulo famaco cibum offert.
Mirabile certe. Nā aial ſi fame cruciatū
poſt ipba antoni cibū paruipēdē ſtatī ca-
pite uſez ad poplices inclinato corā ſac̄o
genu flexit. Fit gaudiū catholic̄. hereticis
q̄fūto. Predicet̄ at hereti iuxta p̄miſſum
relieta oī hereti fac̄ fideli: mādaris ecclie
obediuſt. Itē i eisdē chronicis legif q̄ eō
hereticis diſputaſte cū ſp̄i obſtrati ipba ei⁹
audire p̄cneret: Ieſus ip̄e iſp̄i aīe deo qd̄
die venit ad os ſuum iuxta mare. Et ce-
pit ex pre dñi p̄ſces adiucare di. Audire
p̄bū dñi p̄ſces mar̄. qd̄ audire p̄nūt he-
retici. Et ecce ſubito aī ſc̄tū p̄ſciū multū
tudo maḡ q̄ oēs tenebat capita ſuper aq̄s
aliquantū erecta. Uididſes ibidē p̄ſces di-
uerſi gener̄ q̄libet ad ſu ſiles currere. Il-
lis at ordinat̄ cepit be. Antoni⁹ p̄dicare
di. Fr̄es mei p̄ſces multū tenemini gr̄as
referre creatori⁹ i vīm h̄iraculū dedit vo-
bis rānobile elemētu & refregeria m̄litipli-
cia. Et alia multa ſila dicēs eis ad q̄ alio
p̄ſces voces emittebat: alio apiebant ora
& oēs capita inclinabat ut poterat alioſſi-
mū collaudātes. Exhilarat̄ itaq̄ in ſp̄i
Antoni⁹ clamabat: B̄ndic̄ de⁹ etern⁹.
q̄ maḡ honorar̄ eū p̄ſces aq̄tici q̄ hoīes
hereticī. Ad qd̄ miraculū accurrunt p̄p̄ls et
ip̄i hereticī. q̄ vidētes tā inſolita miraculū
cōpūcti corde ad pedes ſc̄i. Antoni⁹ eis
p̄dicat̄ rāceret & ſedēt. Tūc at de fide
hereticos p̄uertit. p̄ſces at ab eo licetiat:
ipi ſc̄o capitib̄ applaudētes ad mare q̄ va-
rias p̄es abiecit. Sc̄tū at antoni⁹ ibidē
dies pl̄imos p̄dicādo multū ibidē fructū
fecit. Bre i ylde chronicis legif q̄ circa an-
nū dñi. M̄c̄xxv. retulit qd̄ ſeſer cui
dā fratris minori q̄p̄eb̄. Antoni⁹ uiderat
Et cu ſuillſer de nūero. xij. latronū q̄ in ne-
morib̄ hitabāt ad dep̄dādā viatores. oēs
xij. audita fama p̄dicatioſ ei⁹ die qd̄am
ſub iſto bitu queuerit. Audiētes ḡigna
ei⁹ cloqa ceperit & petis copūgi. Quos cu
pi⁹ p̄i & eoz p̄felliſe p̄ ordine audiuerat:
pm̄iam iningens ineditix eis q̄ ad ſcelera co-
ſuera nullo mō rediret. no redētib⁹ pm̄i-
tia etiā gaudia. redētib⁹ & etiā ſupli-
cia. Referebat at iſde ſeſer q̄ alio conad
q̄ ſuera flagitia celeſt̄ & uisibilis ſupli-
is vitā ſimilet. ſi ſc̄tū p̄dixerat. No ride
untes at i pace & i dñi queuerit. Illi at ſeſer
ſc̄tū ſuuerat q̄. xij. vice aplor̄ penit̄e
pauli limina uifitare. q̄. xij. vice redētib⁹
mā. hec i via frarii referebat cu. lachrymis
expectas iuxta ſc̄i. p̄miſſuz etiā vite gau-
dia. poſt hui⁹ curium mulier oī. Hei
chronicis: p̄t̄ itaq̄ fructuofa efficacia p̄
dicatioſ bñi Antonij. Ec̄es. xij. Vebala
pientū q̄ ſtimul ad erigendū a caſu. & q̄
ſi clauſen alter defixi ad remedium a pecca-
tis. Ex dicit̄ ḡ apparet q̄ zelosa fuenter
feruens ei⁹ p̄dicatio q̄ testimoniuſ dabat
vere ſapietie & feruide charitatis intus in
corde ferucentis. qm̄ ſicur d̄t̄ dñs Mat.
xij. Ex abūdātia cordis os loquit̄. Bon̄
hō de bono th̄ſauro cordis ſu p̄ſer bona
Ex hā uirtus efficacior erat ei⁹ p̄dicario. quia
p̄l̄ vita q̄ lingua p̄dicabat. q̄ exēpo do-
mini cepit facere & docere. ut dicit̄ Actu-
um primo.

Tertiū eſt teſtimoniuſ co-
piose veſeratiōn̄. q̄ vices dñs voluerit eū
multipliſt̄ veſerari in teſtimoniuſ ſu ſan-
ctitatis & vere ſapietie ſeu pſectioſ ſpūal
iuxta p̄miſſum ſaluatoris. Joā. xij. Sids
mibi ministrauerit honorificabit eū pater
meus qui eſt in celis. Honorificabit autē
eū dominus precipue tripliſt̄ veſerati-
ne. Prima eſt veſeratio populoſe de-
voſionis. Aliquando enim ſuntis ſuis
ſermonibus omnis eūm turbā tangere p̄

deuotōne nitebat, et siq's v'l modicū qd de vestimēto ei' p̄cīdere posat nō guas in hoc de musto replere; h̄ ego miraculū reputa/ reliquias se habere gaudebat. Si v'o q̄s eūz rē et crederē qd narrati. Mirabile dictu; alioq v'l tāgere meruerit: id ipm, p̄ grandi ſbitoyites iſte viresicut: et viresicut folijs ad/ mūera ſpurgit. Post mortē aut ei' audi/ omāt, demū vne uacum et maturat. Tāg to rumore mortis ei' p̄ pueros cateruatum p̄ cūntatē gradientes et mirabiliter voci ferādo clamātes. Mortuus est pater san/ ctus: mortu' est seruus Antoni'. Statu oēs cūdo adiuuit: plānūq ſeble vnamunt planctu ſumit. Et q̄ p̄ letāgero p̄ mltitu/ dñe corpus nō poterat: aliqd fuoꝝ, p̄ gal/ os ad tangēdu veluti zonā vel anulus vel aliqd hm̄oi portigebat. Tādēq̄ cū lumi/ nari copioltate nūeroſiſima ſepul' eſt. Statim aut ab ipa die ſepulture coruſcā/ tib miraſor p̄digio inenarrabilē deuotō populi ad ſepulcu ei' viſtāndū excitatur ut videre potes in legēda. Ps. Numis ho/ norati ſunt amici tui de. Seda ē vene/ ratio glorioſe canonizatiois. Nā cū glōfī Antonij sanctitas plūmis clareſceret mira cul' clamat p̄co diter vnavox omnī vi san/ ci canonizatio p̄curat. Que cū m̄lē ſe/ mitate p̄graſta eſt a die obit' ſui mente. p̄j. p̄ pellulano tpe q̄ ibi legebat. Lū em ſel in q̄ dñm p̄pā Gregorii nonū. Legit autem in chronicis q̄ ead die ſue canonizatiois vtrū cypri memorie iniuctū ſibi officiū qdām boni. p̄pl's vnde fuerat br̄s antoni' orūid' ne obliuioſe alſi nō comiſſiſe: vīc̄ cātare al ſolēnitate maria lebabat, eāz tñ hm̄oi exul leluia q̄ mīniū ex h̄ dñe ſeq̄ q̄i dormire tādīs iſgrabat. Imo qd erat mirabilē ipa ſeipſa ſontis dātia tāti part' gliaz exrolle/ bā. Paruo aut intericto tpe regtū eſt q̄ rā populo qſtēre. Pōt itaq̄ dñs corpus illa die fuerat b. antoni' canonizat'. Uny ſu ſeptembris ſecundū ſil' et ſel facere eſſe i diuersis locis et localit. Nā ſi de p̄t duo miracula vtrboꝝ ciuitas honorifice p̄ſtruit, cui fe ſil' facere: fortiori p̄t vnu. Sz circu epifē ſtū annuatim ibidē celebraſ. Tertia ē ve ſtā corporis chn̄ i diuersis loc' q̄ idubitabilē ē neratio miraculoſe op̄atiois. Fecit aut dñs ex diuina fide ſunt duo miracula ſil'. vīc̄ p̄ eū miracula p̄cipue tripli. Prio circa idē corp' ſit i diuersis loc' et q̄ ſit i loco non localit. tñ ſm̄ ſomēfurationē loci. q̄ a for/ opafoꝝ: ſe ſup̄ dicim' de pſcalb' q̄ ad ei' p̄dicatoez audīdā ipō vocāte zuenerunt. Itē miles qdā ciatū vtreū quē manu re/ nebat pteat in trā di. Si vtrū hoc antoni' us ſhuauerit integrū: hū vīc̄ credo ſcīm Quo iad perā colluso tñ mirabilit' ſer/ uato mox oēm errore abiecit. Et ſic legit i rā oib' et p̄ forib' in platea ſiebat. In q̄s chronicis. Lū ſel aliq̄ ſhoc p̄dictū miracu/ de ecē et nouē diuersimode p̄tracti regiunt ūl̄ corā multe recitaret: qdā derisorie acceſ/ erecti, galyleti qnq̄ ſolidati, totidemq̄ a p̄t ſcyp̄hū vtreū vacuū: et vīc̄ aridas i gilboꝝ deformitate curati, ceci ſe ſy illumia manu tenēs dixit. Si b. Antoni' de iſtis ſi, triuſurdoꝝ aures apte, et euſdē numeri

¶ Ber. De scto Antonio paduano

mutoz lingue solute. Duo a morbo cadu
co: totidēq; a febrib; libati. Prefea qdaz
desgabilit; naufragio laborantez voto ad
eū factō celeris ad portum salutis qdā eos
lucis radio visibiliter pcedente pducti sūt
Itē puer qdam a pculoso collī tumore vo
to p eius matrē ad eū fact; sanar; eadem
iterū infirmitatē dū matrē votū soluere ne
gliceret ē pcessus. vōlōq; postmodū itera
to ac redditio libatus. Itē qdā vir alteruz
brachiorā inutile p̄suis h̄dens p beatuz
Antoniu plenā recepit sanitatē. Sz cū occa
sione sanitatis accepte inimicis adhuc vlti
one se diceret redditurū: zobore statim gdi
to ad p̄stnā infirmitatē redijt statū. Dl
ta p̄torea fecit miracula tribulatoz, necessit
atib; subueniēdo: a pculū liberādo: lepioz
os mūndo: demontacis liberādo: z va
rūs morbis egratates sanādo. captiuoz
vincula soluēdo. naufrāq; antib; mare sedā
qđ. res z mēbra p̄dita restituēdo. Hec sup̄
dicta miracula habent in legēda. In chro
niā qdā legim; q die mortis sue apparuit
abbati ecclēsi tūc in camera sua solitario:
z sac̄i meditacōib; intēro. cui dī. Ecce dñs
abba relieto asello meo padue rado ad pa
triā festināt. Et statī cū abbate i gutture
vbi tūc ūtiter patiebat familiaris retigis
set z q̄tinuo ab egritudine libassere exēs
foras dīspuit. Abbas p̄ cogitans q̄ forte
ad natūrā patriā p̄geret: ei⁹ deceſſū totalit
ignorās vt ipm saltē alq̄ntulū detineret
furrit. Et ipm nō inueniēs obuias mo
nasterij fuitorib; vbi esset frater antonius
anxie requebat. qđ respōdentib; ipm non
veniſſē mltē mirabat. Diffū est ad locuz
fratz q̄ erat in villa si forte illū vidissent. et
eo nō inuenio abbas ad cor rediēs certissim
me intellexit brm p̄em q̄ mori⁹ deceſſū
ad celestis patrię uiuū fegit p̄preſſe. Et
notās tps diligēs postmodū liqido repit
eadē hora q̄ sibi apparuit ipm ex hac vita
mīgisse. Itē in caſtro regni portugalie qđ
serpa vocat mīler erat Sarā nōcē bris frā
cisco z antonio deuora. Utī aut̄ ei⁹ lubric
erat et iniqu⁹: q̄ cū cōcubinis relicta vxore
re nō solū vitā nequā ducebat: sz vxorem
habēs exosam multiplicitē affligebat et p̄
cutiebat. q̄bōrē vxoris in ratū crenit tristit
ia q̄ defara delibauit suspēdio vitā fini
re. Lū ḡ nocte qdā viro absente vellit i la
queo collū ponere ad ostiū dom⁹ fuit fort
ter pulsatū cū clamore. Tūc illa statim fu
ne ab scōndes ad ostiū accessit. Et aperte
porta vīdit duos frēs minores hūliter p
hosptio ro gātes. q̄ infrogat̄ dicerit scē
de longinq; partib; z q̄ vn⁹ cop̄ franci
scus: alter anton⁹ dicebat. Et illa. Intrat
te(ait) amore b̄i francisci z b̄i antonij. Et
posta mēla dū videret comedere: dnam sa
eria fmeib; refūciebat qđ i bonū alera
ra p̄pōnit nocte illa nō ezequi qđ sib⁹ fugi
gellerat inimic⁹. Intrat frēs camerā assū
tam: itrat et mīler lectū suū. Et eade hora
illi duo viro suo apparuerūt in somnis di
cētes. Nos sum⁹ sc̄iū Francisi⁹ z sc̄iū
Antonij a deo misi tibi denicantes q̄ n̄
si queraris a via tua sc̄ala infra tres di
mōieris z in infernū demergens. Nā t̄ v
por tua hac nocte ḡ te tribulata se p̄ collū
suspendisset nisi ad eā venissemus. Vnde
iḡ ad eam z in signū petrū funē q̄ sevolu
it uigulare. Territ̄ hō et subito exat⁹
ac de peccatis p̄trit⁹ venit ad domū. Sur
refat: aut̄ tūc vxor ei⁹. z nō suens fr̄o
stupefacta erat quō exiſtent. Utī ḡa b̄o
nigre ūturauit z dixit. Ubi ē corda eū
q̄ hac nocte te volebas suffocare. Illa aut̄
attonita nūbil ūtedit. Et ille ait. Scio q̄lom
grāngib; z mihi fecerit sc̄iū Francisi⁹ z anto
ni⁹ q̄ p̄terita nocte hosptio recipiſſe. Lō
tret illa ūtare, z sua viuōe detecta vir hū
liter veni⁹ peti⁹ ab uxore. Sicq; ambo i
charitate dū viuētē pleni virtutib; sc̄iū
Francisci⁹ et Antonij pariter laudauerit.
¶ Certo fecit dñs p̄ eu miracula in mor
oz. luscitatōe. In legenda aut̄ asserunt
duo mortui p̄ eu mirifice luscitari. In chro
nicis aut̄ narrant tredecim aquis sumersi
p̄ eu vite restituti. q̄z duo erant de ambo
te uirib;. Uideret potes chronicam. Pat
omnia aut̄ b̄moi miracula horādūm et
vnūmirabile quod in eō translato valū
est. Sicut enim legit̄ in chronicis anno do
minice incarnationis. D celix⁹, postq; dō
placuit meritis hūlī sancti de sub iugō dee
lini tyranni qui eā depopulauerat ciuitatē
erige P̄aduā: eius ciues int̄sōri deuonē
ad sanctū feruentē p̄grandē et solemnē si
bi ecclēsiā construxerunt. Lōp⁹ aut̄ eius
trāſferre statuētēt cū in octava dñe re
surrectionis ipm corpus qđ in terra diuila

De s. Bernardino Fo. CCLXXI

tuerat effodissent: inventa est lingua eius utrig etate pater ei^o eū laudabiliter instru adeo recens rubicunda et pulchra que g. vigi tisep̄ annos et ampli^o sub terra iacuerat quā adē hora pater sanctissimus decē s̄. Quam venerabilis vir frater bona uenuit. tūc ordinis generali minister postmodū cardialis et eps albanensis p̄fens huius translationis gaudijs manib⁹ reuerent̄ accipies urigatus p̄fluui lachrymaz. alij venerabilis mūller Tobia noīe soror magari cā deuotissime cepit h̄mō i p̄bis. Oli tris eius: mulier in suam deuotione et mo gua benedicta que p̄ dñm benedicta et a ribus multū cō mendata: que vidua erat: et būdicere fecisti nūc manifeste apparet quanti meriti existis apud dñm. Et in figens et dulcis oculū et deuota iustit̄ ea seorsim honorifice collocari. Et dicit̄ ita: et apparet cō multis clarum miraculū glo riosus vir dei Antonius. q̄b̄ utrig mirabilis euident̄ apparet sue sanctitatis excel lentiā. Recte ergo dicit̄ potest būs Antonius lux mundi. Hunc itaq̄ tante sc̄ritatē virū tota metis deuotōe veneremur ut suis apud dñm meritis luce gracie gloriſt̄ mur in hac mortali vita et tandem eternę glie lucē cū sanctis adipisci mereamur amē.

De beato Bernardino confessore.

Dilectus deo

et hominib⁹: cuius memoria ī bñs

dicit̄ est. Eccl. xl. Verba ista dicunt ad Iram de moy se. et uīc ob̄ tō Bernardino eadem dicim⁹. Sic ei moyses filios israel eduxit de egypto: si būs Bernardino milites traxit de via p̄ dieois in viā salutis. Potuit itaq̄ milites dixerit illud Dicēe. vj. Edixi te de terra egypti: et de domo servitū liberavi te. Possumus autē videre q̄dilect⁹ deo fuit būs Bernardino, et qualiter ei^o mēo ria in benedictione est si contemplari tres p̄cipuas considerationes.

Prima est consideratio sue gratiōe inchoationis.

Secunda est sue virtuose p̄fectionis.

Tertia est sue gloriose consummatōis.

D Rima est cōsideratio sue gloriose inchoationis. A prima q̄ppe era te deo seruire cepit. Juxta doctrinam sapientis Ecclastes. xii. Memento creatoris tui ī dieb⁹ iunctur⁹ tue. In p̄ma

vitrig etate pater ei^o eū laudabiliter instru xit. Lung⁹ sex vel septem esset annoū pat̄ ter eius defunct⁹ est. Et sic yrōg parentē remanete orbat⁹. Nam et iam anteā cū adhuc esset parvulus infans mater ei^o obie rat. Ideo potuit dicere cū ps. Quoniam pater meus et ma ter mea dereliquerunt me. dñs autē assumpt̄ me. Quedā autē accipies urigatus p̄fluui lachrymaz. alij venerabilis mūller Tobia noīe soror magari cā deuotissime cepit h̄mō i p̄bis. Oli tris eius: mulier in suam deuotione et mo gua benedicta que p̄ dñm benedicta et a ribus multū cō mendata: que vidua erat: et regulam penitentia obseruabat sedulam eius curā gessit. et cum amore tenerrimo diligebat. Quē magistro subdidit litteris imbuendū: et sanctis in oribus educādū. Qui tam ingenij p̄spicuitate: q̄b̄ morū in genua probitare omnes coeuos suos emēnūtiā excedebat. Threnop. iij. Bonu⁹ erit viro cū portauerit iū gū ab adolescētia sua. Idecirco itaq̄ dilectus est a domīs. q̄b̄ ab ipa tendit̄ erate dñs h̄nduit de servire. Tales enim diligit dñs: Ideo dicit̄ bat dñs Hatch. xij. Sinite paruulos ve nire ad me. Fuerit autē in eo tria p̄fecti p̄sa virtutis initia ab ipa erate tenera.

Primum est humilitas verecūde aditōis

Secundū est sedulitas studiose audiūs

Tertium est assiduitas ferunt̄ (onis de devotionis.

Brimuz est humilitas verecunde conditionis. Jacob. iij. Humilius d̄r̄ gratiā. De verecundia at dicit Bernard⁹. Nescio an quicq̄ gratius verecundia ī moribus hominū aduerti q̄b̄ at: que est certe omnīū ornatus etarū. sed tenere gratia verecundie ī teneriū erate amplius pulchriusq̄ enteſcit. Quid amabilius verecūdo adolescentē. q̄b̄ vera et misericordia bone mundia spē: bone, indōlis inderit: Quid ita turpiloquij et omnis deinceps turpitudinis fugitane: Soror continenteſ est: in diuī columbine simpliſ citatis: testis innocentie: lampas est pudicitia mentis: fa me custos: vite de cus: virtutē sedes: virtutū primicie nature laus: ret in signe totius honesti. Hez Bernardino. Et bin̄ Aristotelem in Ethicis. Verecūdia est passio laudabilis in iuueni: Būs utrig Bernardino multib⁹ erat et p̄cau

o